

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Totivs Theologiæ S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Svpplementvm Tertiæ Partis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romæ, 1619

Vtrum etiam post hanc vitam animæ de peccatis conterantur? 3

urn:nbn:de:hbz:466:1-38817

probat: unde cum contritio (quantum ad id est displicentia quædam in appetitu rationis) sit de peccatis, poenitentia virtutis, nunquam potest ibi esse fluxum. Et sicut nec quantum ad intensionem, in quantum ad virtutem: nisi secundum quod virtus magis necesse est pro tempore illo. Unde quantumcumque contritio in actibus huius displicentia esse possit, magis, & melius est, dummodo actibus aliarum virtutum vacet suo tempore, secundum quod oportet, & quantum ad intensionem, & quantum ad duratorem. Et ideo sicut passio doloris, quam voluntas affligi debet esse moderate intensa: ita debet moderate durare, ne si nimis duret, homo in desperationem pusillanimitatem & huiusmodi vitia labatur.

Ad primum ergo dicendum, quod gaudium impeditur per dolorem contritionis, non autem gaudium quod de Deo est: quia habet ipsum dolorem pro materia.

Ad secundum dicendum, quod illud Ecclesiasticus tristitia seculi loquitur: & Philosophus loquitur tristitia, quæ est passio, qua moderate vrendum secundum quod expedit ad finem, ad quem tenditur.

Ad tertium dicendum, quod Bernardus loquitur de dolore, qui est passio.

ARTIC. III.

15 *Vtrum etiam post hanc vitam animæ de peccatis conterantur?*

AD tertium sic proceditur. Videtur, quod etiam post hanc vitam animæ de peccatis conterantur. Amor enim charitatis displicentiam de peccatis causat. Sed post hanc vitam manet in animabus charitas, & quantum ad actum, & quantum ad habitum. Quia charitas nunquam excidit, ut dicitur per Corinth. 13. Ergo manet displicentia de peccatis commisso, quæ essentialiter est contritio.

¶ 2 Præterea, Magis dolendum est de culpa, quam de pœna. Sed animæ in purgatorio dolent de pœna, & de dilatione gloriæ. Ergo multo magis dolent de culpa ab eis commissa.

¶ 3 Præterea, Pœna purgatorij est satisfactoria de peccato. Sed satisfactio habet efficaciam ex vi contritionis. Ergo contritio manet post hanc vitam.

SED contra, Contritio est pars pœnitentiæ sacramenti, Sed sacramenta non manent post hanc vitam, Ergo nec contritio.

Præterea, Contritio potest esse tanta, quòd deest & culpam & pœnam. Si ergo animæ in purgatorio conteri possent, posset vi contritionis earum, reatus pœnæ eis dimitti, & ita à pœna sensibili liberationi: quod est falsum.

RESPONDEO dicendum, quòd in contritione tria consideranda sunt. Primum est, contritionis genus, quod est dolor. Secundum est, contritionis forma, quæ est actus virtutis gratia informatus. Tertium est, contritionis efficacia, quæ est actus meritorius sacramentalis, & quoddammodo satisfactorius.

Animæ igitur post hanc vitam, quæ in patria sunt, contritionem habere non possunt: quia carent dolore, propter gaudij plenitudinem. Illæ verò quæ sunt in inferno, carent contritione: quia etsi dolere habeant, deficit tamen in eis gratia dolorem informans. Sed illæ quæ in purgatorio sunt, habent dolorem de peccatis gratia informatum, sed non meritorium, quia non sunt in statu merendi. In hac autem vita, omnia prædicta inueniri possunt.

Ad primum ergo dicendum, quòd charitas non causat istum dolorem, nisi in illis qui doloris capaces sunt: sed plenitudo gaudij beatis omnem capacitatem doloris excludit: & ideo quamuis charitatem habeant, tamen contritione carent.

Ad secundum dicendum, quòd animæ in purgatorio dolent de peccatis: sed ille dolor non est contritio, quia deest eis contritionis efficacia.

2 Præterea D 4 Ad

Ad tertium dicendum, quod pœna illa quantis ordinæ in purgatorio sustinet, non potest proprie peccatum satisfactio: quia satisfactio opus meritorium respicit: sed largo modo dicitur satisfactio, pœna dupliciter solutio.

QVÆST. V.

De effectu contritionis, in tres articulos diuisimodè: o

D E inde considerandū est de effectu contritionis operatur

¶ Circa quod queruntur tria. sicut & d

¶ Primo, verum peccati remissio sit contritionis patuit. quasi cau

¶ Secundo, verum contritio possit totaliter dispositio reatum pœna? Dispositio

¶ Tertio, verum parua contritio sufficiat ad accipiend tionem magnorum peccatorum? recipiend

ARTIC. I.

Vtrum peccati remissio sit contritionis effectus efficiend

16
Tho. ubi
sup. ar. 5
q. 1. &
sequens.

A D primum sic proceditur. Videtur, quod Ad pri

cati remissio non sit contritionis effectus. causa effi

lus enim Deus peccata remittit. Sed contritio causa di

sumus aliquantulum causa, quia actus noster est. lter etia

contritio non est causa remissionis culpæ. mentoru

¶ 2 Præterea, Contritio est actus virtutis. virtutem

virtus sequitur peccati remissionem: quia virtus peccata

culpa non sunt simul in anima. Ergo contritio Ad sec

est causa remissionis culpæ. vno mod

¶ 3 Præterea, Nihil impedit à perceptione alio mod

charitatis nisi culpa. Sed contritus ante con tur, actu

nem non debet accedere ad Eucharistiam. remissio

nondum est consequutus remissionem culpæ. Ad ter

SED contra est, quod dicitur in glos. super stia perc

Psal. 50. Sacrificium Deo spiritus contribulatus. missione

Contritio cordis est sacrificium, in quo peccat aliquis a

uuntur. culpa qu

¶ 1. & 2

¶ Præterea, Virtus & vitium eisdem causis rumpuntur & generantur, vt dicitur in 2. * Et

Sed per inordinatum amorem cordis, peccat

committitur. Ergo per dolorem ex amore d

Vtrum
D
A